

Győri Ítéltábla
Pf.II.20.063/2017/4/I. szám

A Győri Ítéltábla a jogtanácsos által képviselt **felperesnek** a Lascsik és Vass Ügyvédi Iroda által képviselt **alperes** ellen tartozás megfizetése iránti perében a Győri Törvényszék 2017. február 8. napján kelt 11.P.20.759/2015/30. számú ítélete ellen az alperes részéről 31. sorszám alatt, a felperes részéről 32. szám alatt benyújtott fellebbezés folytán megtartott tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének megfellebbeezett rendelkezéseit részben és akként változtatja meg, hogy az alperes által a felperesnek fizetendő tőke összegét 333.288,- (Háromszázharmincháromezer-kettőszáznyolcvannyolc) Ft-ra, a lejárt kamat összegét 32.544,- (Harminckettőezer-ötszáznegyvennégy) Ft-ra leszállítja.
Mellőzi az elsőfokú ítélet perköltségviselésre vonatkozó rendelkezéseit.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az államnak az illetékügyben eljáró hatóság felhívására 35.000,- (Harmincötezer) Ft feljegyzett kereseti és fellebbezési illetéket, az ezt meghaladóan feljegyzett 26.400,- (Huszonhatezer-négyszáz) Ft kereseti illetéket az állam viseli.

Köteles a felperes 15 napon belül megfizetni az alperesnek 65.000,- (Hatvanötezer) Ft első- és másodfokú perköltséget. Ezt meghaladóan a felek maguk viselik a perben felmerült költségeiket.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] Az irányadó tényállás szerint a 2011. április 1-jén kelt szerződésben ... Község Önkormányzata május 1-jétől határozatlan időre szólóan megbízta az alperest a háziorvosi teendők területi ellátási kötelezettséggel való ellátására a ... székhelyű területre kiterjedő háziorvosi körzetben, egészségügyi vállalkozás keretében. Az ... 2011. április 7-én kötött az egészségbiztosítási egészségügyi szolgáltatásra alapszerződést az alperessel. Az alperes és az önkormányzat 2011. november 7-én bérleti szerződést kötött az önkormányzati tulajdonban álló önkormányzati bérlakásra, a bérleti díjat havi 20.000,-Ft-ban határozva meg. A szerződésben rögzítették, hogy a bérlő 25 hónapon keresztül mentesül a bérleményre fordított költség 500.000,-Ft mértékéig a bérleti díj megfizetése alól. Az előre gyártott kandalló építmény 156.000,-Ft-os költsége a szerződés 12. pontja szerint az elszámolás részét képezi, ugyanis az a 4. pontban feltüntetett ráfordítási költségek között nem szerepel, ha pedig a szerződés két éven belül szűnik meg, úgy a 4. pontban rögzített összeg időarányos része illeti meg a bérlőt.

[2] Az alperes egy praxisjog vásárlása miatt az önkormányzattal létrejött szerződését 2012. május 31-i hatállyal felmondta, erről tájékoztatta az egészségbiztosítási pénztárat, ennek eredményeképpen a finanszírozási szerződés megszűnt. A felperes záró pénzügyi ellenőrzést folytatott le, mely tételes

ellenőrzésbe fordult át, amely keretei között minden kiadási tételt bizonylatokkal kellett alátámasztani. A finanszírozási szerződés megszűnése után az alperes a finanszírozási időszak alatti könyvelés elvégzésével és elszámolásával és az elszámoláshoz kapcsolódó nyomtatványok kitöltésével és elkészítésével a ... Kft-t bízta meg. Az elszámolás elkészítésével kapcsolatban ekörben kifizetett 130.000,-Ft könyvelési díj elfogadását is kérte. Kérte továbbá egyebek mellett kiadásként elfogadni a rendelő felújításával kapcsolatosan felmerült 600.000,-Ft költségét.

[3] A felperes keresetében 773.608,-Ft tőke, mint jogosulatlanul elszámolt kiadás, továbbá 79.404,-Ft kamat és 2015. január 15-től a tőke utáni késedelmi kamat megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

[4] Az alperes a kereset elutasítását kérte. Egyrészt hangsúlyozta, hogy bizonyos kiadások igazolására bizonylat, számla nem került csatolásra az ellenőrzés során, az összegek azonban kifizetésre kerültek, ezek bizonyítottsága esetén a felperes igénye ezek erejéig alaptalan.

Módosított védekezésében a szolgálati lakás 2012-es felújításával kapcsolatos 600.000,-Ft-os költséget nem kérte elszámolni, ugyanakkor a 2011. évben végzett felújítás költségének elszámolását a felperesi keresettel szemben beszámítási kifogásként érvényesítette. Ennek keretében a szerződésben is rögzített 500.000,-Ft-os ráfordítást, másodlagosan pedig ennek a 7 hónapos ottlakásával arányos részét kérte beszámítani, a bérbeszámításra tekintettel. Ugyancsak elszámolni kérte a szerződés 12. pontjában szereplő kéményfelújításra elvégzett 156.000,-Ft-ot, továbbá a 130.000,-Ft-os el nem fogadott könyvelési díjat. Utóbbi tekintetében arra hivatkozott, hogy a számviteli törvény szerinti előírásnak és az Ebtv-nek megfelelően elkülönítetten kezelte a bevételeit és kiadásait, helyesen nyújtotta be az elszámolását. A felperes által az elszámolás körében a könyvelés tekintetében támasztott többletkövetelmények költségeit tehát jogosult elszámolni.

[5] Az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel támadott ítéletében kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 615.654,-Ft tőkét és 63.120,-Ft kamatot, továbbá a 615.654,-Ft tőke után 2015. január 15-től a gazdálkodó szervezetek között irányadó mértékű késedelmi kamatot, valamint 35.000,-Ft perköltséget, ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg az államnak felhívásra 36.900,-Ft feljegyzett eljárási illetéket. Határozata indokolásában rámutatott arra, hogy az 1997. évi LXXXIII. törvény (továbbiakban: Ebtv.) 35. §. (1) bekezdése értelmében az egészségügyi szolgáltató a finanszírozás keretében kapott összeget más pénzösszegeitől elkülönítetten köteles kezelni. A (2) bekezdés értelmében a finanszírozás keretében folyósított összeg csak a finanszírozási szerződésben foglalt feladatokra használható fel, amennyiben nem arra használja, úgy a szolgáltató a (6) bekezdés szerint köteles az E alap számára azt megtéríteni. A 35. §. (13) bekezdése szerint pedig a fizetési kötelezettség megállapításakor érvényes jegybanki alapkamat kétszeresét kell a szolgáltatónak megfizetnie.

[6] A bíróság a ... részére kifizetett 32.031,-Ft elszámolását a könyvszakértői véleménytől eltérően nem látta indokoltnak. Etekintetben a szakértő megállapította, hogy a számla kifizetését közvetett úton igazolva látja, mert a következő havi számlán a tartozások egyenlege csökkenést mutatott, bizonylat azonban nem került csatolásra, így a bíróság ezt nem fogadta el.

[7] Az adó és járulék körében a szakvéleményt a bíróság teljes körűen elfogadta. Elfogadta a szakértő megállapítását a gépjármű kötelező biztosítása (14.745,-Ft), az ... felé fizetett felelősségbiztosítás (4.915,-Ft) körében. A felperes ekörben vitatta a szakértő megállapításait, azonban a bizonyítási teherre történő figyelmeztetés mellett újabb szakértői vélemény beszerzését nem kérte.

[8] A 130.000,-Ft-os könyvelési díj tekintetében a törvényszék arra mutatott rá, hogy az elszámolhatóság kérdése nem szakértői kérdés volt, csupán azt kellett szakértői úton tisztázni, hogy az elszámolás készítése igényelt-e szakértői közreműködést, továbbá az elszámolni kért összeg

reális-e. Ezen kérdésekre a szakértő igennel válaszolt. Ugyanakkor a tanúvallomások alapján megállapítható volt, hogy a ... Kft-t a könyvelési feladatok ellátásával azt követően bízta meg az alperes, miután a finanszírozási szerződése megszűnt. Az alperesnek tudnia kellett, hogy elszámolási kötelezettség terheli a finanszírozó felé a szerződés megszűnésével. A felperes 2011-re és 2012-re már elfogadott könyvelési díjat. Osztotta a bíróság azt a felperesi álláspontot, hogy a finanszírozási időszak alatt nem megfelelően végzett könyvelés miatt az utólagos elszámolásként beállított könyvelési díjon felül további könyvelési díj elszámolására nem tarthat igényt az alperes. A hibás benyújtás miatt került sor a tételes ellenőrzés elvégzésére és az alperes lényegében egy év finanszírozási időszakra több mint 400.000,-Ft könyvelési díj elfogadását kérte.

[9] A rendelő 2011-es felújításával kapcsolatos költségek beszámítását az elsőfokú bíróság eljárásjogi okból nem tartotta megalapozottnak, hiszen a Pp. 73/A §. (1) bekezdés b.) pontja és Pp. 23. §. (1) n.) pontja alapján a perben a jogi képviselőt kötelező volt, így a Pp. 147/A. §. (1) bekezdése értelmében az alperes a beszámítási kifogását az első tárgyalást követő 30 napon belül terjeszthette volna elő, a határidőt azonban elmulasztotta.

[10] A felperes fellebbezésében az alperes által fizetendő tőkeösszeget 635.314,-Ft-ra, míg a lejárt kamat összegét 65.136,-Ft-ra kérte felemelni. Kifejtette, hogy a gépjármű-biztosítási díjként elszámolt 14.745,-Ft-os kiadás a felelősségbiztosítás díjaként került befizetésre, nem pedig a gépjármű kötelező biztosításaként. Ez a biztosítási szerződés száma, továbbá a teljesítés igazolásához csatolt 12/2011. számú bankszámla-kivonat közleményében feltüntetett szerződésszám, valamint a szakmai felelősségbiztosításhoz kapcsolódó kiadás aláátamasztása iránt benyújtott elszámolás részét képező biztosítási szerződés kötvényszáma alapján megállapítható. A szakértő ezek ellenére tévesen fogadta el a gépjármű biztosítási díjának ezen összegű kifizetést.

Mindemellett a szakmai felelősségbiztosítási díjként is csupán időarányos része, 9.830,-Ft számolható el ezen kiadásnak. Az ezt meghaladó 4.915,-Ft elfogadására nincs indok, ezen összeggel is csökkentendő az alperes által elszámolni kért kiadások összege.

[11] Az alperes fellebbezése elsődlegesen a kereset teljes elutasítására, másodlagosan a marasztalási összeg 157.623,-Ft-ra való leszállítására irányult.

[12] Hangsúlyozta, hogy a záróbevallást az alperes a felperes által megkívánt adattáblának a kitöltésével küldte meg. A felperes felhívására teljesítette a tételes pénzügyi záróellenőrzés keretében az elszámolás előterjesztését. A ... Kft. a felperesi ellenőrzéssel nem érintett úgynevezett alapkönyvelési feladatokért havi 25.000,-Ft könyvelési díjra volt jogosult. Az alapkönyveléssel felmerült könyvelési díj idő és bevételarányos összegét a felperes elfogadta, azonban a záróelszámolással összefüggésben felmerült könyvelési díjat vitatta. Ekörben a törvényszék is téves álláspontra jutott. A záróellenőrzés keretében a felperest arra kötelezte az alperest, hogy a csatolt tájékoztatóban foglalt módszertani elvek betartásával, az ottani adattábla kitöltésével végezze el pénzforgalmi szemléletben az elszámolását. Az Ebtv. 35. §. (1) bekezdése és a végrehajtásáról szóló 217/1997. évi Kormányrendelet 22/B §. (1) bekezdése, továbbá a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény 161/A §. (2) bekezdése által megkívánt formában és tartalommal vezette az alperes a könyvelését és további követelményeket a felek közti szerződések sem támasztottak. Az alapszerződésnek a felperesi tájékoztató nem része. Az alperest tehát sem a jogszabályok, sem a finanszírozási szerződés alapján nem terhelte olyan tartalmú és terjedelmű elszámolási kötelezettség, amelyet a felperes a tájékoztatóban megkövetelt. Az ennek teljesítésével kapcsolatosan szükséges speciális szakértelem többletköltségeket generált, az ezzel kapcsolatos többletköltségek beszámítására, elszámolására alappal tart igényt az alperes.

[13] A ... 32.031,-Ft-os számlájával kapcsolatosan sem megalapozott az ítélet, hiszen a lefolytatott bizonyítás alapján nyilvánvaló, hogy a számla ellenértékét az alperes kiegyenlítette, még ha banki

bizonylattal erről nem is rendelkezik. A kiadás a pénztárnaplóban is szerepel és a teljesítése is bizonyítható.

[14] A fellebbezés szerint tévedett a törvényszék, amikor a 2011. évi ingatlan-felújítással kapcsolatos költségek elszámolására irányuló igényt beszámítási kifogásként értékelte és ezért a Pp. 147/A §. (1) bekezdésére utalással elutasította. A beszámítási kifogás lényege abban áll, hogy a kötelezettnek a jogosulttal szemben olyan lejárt esedékességű, egynemű követelése áll fenn, amely alkalmas a beszámításra. A perbeli esetben nincs erről szó, az Ebtv. 35. §. (2) bekezdése szerinti megfelelő felhasználás elszámolási kötelezettsége terheli az alperest, melynek keretében igazolnia kell, hogy előírászerűen használta fel a finanszírozási összeget. Azt sem követeli meg semmilyen jogszabályi előírás, hogy az ellenőrzés lezárásáig lenne csak jogosult a költségek elszámolására (BH.2004.422. számú eseti döntés). A helyes felhasználás igazolására irányuló alperesi nyilatkozat nem értékelhető beszámítási kifogásként, így azt érdemben kellett volna a törvényszéknek elbírálni. Az alperes ezen igénye további bizonyítás lefolytatása nélkül is megállapíthatóan alapos, a szolgáltatási lakással és használatával összefüggésben felmerülő kiadások a finanszírozással összefüggésben állnak, így az elszámolásukra az alperes jogosult, mégpedig a bérleményre fordított teljes költségek (500.000,-Ft + 156.000,-Ft, mindösszesen 656.000,-Ft) erejéig. Másodlagosan az 500.000,-Ft időarányos 7 havi 140.000,-Ft-os mértékéig jogosult a bérleti díjba beszámítani a kiadásait az alperes, a bérleti szerződés 12. pontja alapján pedig 156.000,-Ft kiadás elszámolására lenne jogosult, így pedig a visszafizetendő összeg 157.623,-Ft lenne csak (figyelemmel a ... számlára, az időarányos bérleti díjra és a kandallóköltiségre).

[15] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az alperes által fellebbezett ítéleti rendelkezések helyes indokai alapján való helybenhagyását kérte.

[16] A könyvelési díjjal kapcsolatosan hangsúlyozta, hogy ... tanúvallomása alapján megállapítható, hogy a felperes a ... Kft. megbízásakor már tisztában volt a felperesi záróellenőrzéssel, így az újrakönyvelést ennek megfelelően kellett elkészíteni. Az alperesnek a pénzügyi ellenőrzéshez a könyvelés alapján mindössze 2 db 2-2 oldal terjedelmű elszámoló adatlapot kellett kitölteni, mely nem indokolja a felszámított többletköltséget. A tételes ellenőrzésre pedig azért került sor, mert a két adatlapon feltüntetett összegek nem egyeztek az analitikával, azaz hibásan lett kitöltve. A ... számla tekintetében az elsőfokú bíróság helyes álláspontot fogadott el, bizonylat hiányában nem fogadható el kiadásként a számla összege. A számla kifizetése önmagában nem igazolja, hogy azt az alperes egyenlítette ki.

[17] Az 500.000,-Ft-os költségek beszámításának eljárás jogi akadálya van, ez a követelés csak beszámítási kifogás, vagy viszontkereset útján lett volna az alperes részéről érvényesíthető, ennek előterjesztésére nyitva álló határidőt azonban elkéste. A kifizetést egyébként sem támasztja alá semmilyen bizonylat, így szabályszerű kiadásként nem lehetne elismerni.

[18] A felperes fellebbezése egészében, míg az alperes fellebbezése részben az alábbiak szerint alapos.

[19] Az elsőfokú bíróság a jogvita elbírálásához szükséges bizonyítást lefolytatta. A perben nem volt vitás, hogy a finanszírozási szerződés megszűnéséig az alperes milyen összegű finanszírozásban részesült az E-Alapból. Abban kellett tehát állást foglalni, hogy az alperes ezen összeget egészében a finanszírozási szerződésben foglalt feladatokra használta fel vagy csak részben, azaz mely költségek, kiadások elszámolására jogosult a finanszírozási összeggel szemben, ennek folytán van-e az alperesnek az E-Alap számára megtérítési kötelezettsége, és ha igen, úgy milyen összegben. A törvényszék által etekintetben megállapított tényállással és az arra alapított jogi következtetéssel az ítéletábra csupán részben értett egyet.

Az ítélet tábla a felperes fellebbezésében foglaltakat maradéktalanul megalapozottnak ítélte, azok megismétlése nélkül kiemeli, hogy a 11. sorszámú könyvszakértői vélemény 2. számú mellékletei közt fellelhető 6565/2011. sorszámú ...-számlán feltüntetett kötvényszám és a 14.745,-Ft utalásának az alperesi bankszámlakivonaton a jogosult személyének, illetőleg a kötvényszámnak az azonossága kétséget kizáróan alátámasztja, hogy az összeg az orvosi szakmai felelősségbiztosítás körében került kifizetésre, nem pedig a gépjármű felelősségbiztosítás díjaként. Ennek megállapítása nem szakkérdés. Az alperes tehát gépjármű felelősségbiztosítási díjként nem számolhat el 14.745,-Ft-ot a finanszírozási összeggel szemben, orvosi szakmai felelősségbiztosítási díjként pedig annak időarányos részét 9.830,-Ft-ot jogosult elszámolni, ezt a felperes maga is ilyen összegben fogadta el az elszámolás során. Az ezt meghaladó 4.915,-Ft elszámolására a peradatok nem szolgáltatnak alapot. A felperes fellebbezése tehát egészében, mindösszesen 19.660,-Ft erejéig megalapozott.

[20] Az alperesnek a felperes által lefolytatott tételes ellenőrzés során ugyan minden kiadását bizonylattal kellett volna alátámasztania, a jelen per keretei között azonban a Pp. 3. § (5) bekezdésében rögzített szabad bizonyítás eljárásjogi alapelvére figyelemmel a tényállás felderítésére alkalmas mindenfajta bizonyíték felhasználható és értékelendő. A beszerezett szakértői vélemény alapján kétséget kizáróan megállapítható, hogy a ... 32.031,-Ft-os számlája kifizetésre került, hiszen a következő havi számlán a tartozások egyenlege ezen összeggel csökkent. Nem életszerű és a szakértő logikai úton alapuló megállapításával szemben nem támaszt ésszerű kétséget az a felperes fellebbezési ellenkérelmében előadott felvetés, hogy semmi nem igazolja, hogy ezen számlát az alperes fizette volna ki. A kifejtettekre tekintettel az ítélet tábla úgy foglalt állást, hogy ezen kiadás elszámolására az alperes alappal tartott igényt.

[21] Az ítélet tábla egyetértett az alperesi fellebbezéssel a 130.000,-Ft összegű könyvelési díj elszámolhatóságát illetően is. A perben kirendelt könyvszakértő megállapította, hogy az ... elszámolások lényegében plusz könyvelési feladatot jelentettek. ..., az alperes könyvelését végző tanú ezzel egybehangzóan akként nyilatkozott, hogy az elszámolás az ... felé részletesebb költségnemenkénti kibontást igényelt. Az ítélet tábla álláspontja szerint mindezen nyilatkozatokból megállapítható, hogy a 130.000,-Ft-os könyvelési díj a finanszírozási szerződésből eredő - elszámolási - kötelezettség teljesítése körében merült fel, összegszerűségében pedig a szakértői vélemény szerint is reális és arányos, elszámolására a finanszírozási összeggel szemben tehát az alperes jogosult.

[22] Az ítélet tábla nem értett egyet a szolgálati lakás 2011-es költségeivel kapcsolatos alperesi igény kapcsán az elsőfokú bíróságnak a Pp. 147/A. § alkalmazandósága körében elfoglalt eljárásjogi álláspontjával. A felperes jogi képviselője az igény előterjesztésekor ugyan akként nyilatkozott, hogy azt beszámítás útján kívánja érvényesíteni (29. számú jegyzőkönyv), azonban a Pp. 3. § (2) bekezdése értelmében a bíróság a fél által előadott kérelmeket, nyilatkozatokat nem alakoszerű megjelölésük, hanem tartalmuk szerint veszi figyelembe. Ezen kérelem tartalma szerinti minősítésekor a kérelem alapjául szolgáló jogviszony jellegéből, jogi természetéből kell kiindulni. A per tárgya az alperes, mint egészségügyi szolgáltató által az E-Alapból kapott finanszírozási összeg jogszerű felhasználásával kapcsolatos elszámolási jogviszony. A felperes a 2011-es felújítással kapcsolatos kiadásait nem a felperessel szembeni követelésként érvényesítette, hanem a fentebb meghatározott elszámolási jogviszony keretei között, mint a finanszírozási összeg jogszerű felhasználását igazoló kiadásra hivatkozott azokra. Igénye anyagi jogilag nem a régi Ptk. 296. § (1) bekezdése szerinti beszámításnak, eljárásjogilag pedig nem beszámítási kifogásnak minősül, ekként a Pp. 147/A. § (1) bekezdésének rendelkezése sem képezte eljárásjogi akadályát ezen alperesi igény érdemi vizsgálatának. Ezt az elsőfokú bíróság ugyan elmulasztotta, azonban helytállóan hivatkozott az alperes arra, hogy a rendelkezésre álló peradatok ekörben lehetővé teszik a másodfokú bíróság számára az érdem döntés meghozatalát. Az ítélet tábla tehát az alperes ezzel kapcsolatosan

érvényesített igényét érdemben vizsgálta, azt azonban az alábbiak szerint kisebb részében találta megalapozottnak.

[23] A felújítás 500.000,-Ft-os költségét csakúgy, mint a kandalló kialakításával kapcsolatos 156.000,-Ft-os költség alperes általi viselését az alperes és az önkormányzat által kötött bérleti szerződésben foglalt közös nyilatkozat igazolja. Az alperes és az önkormányzat az előbbi körében akként állapodott meg, hogy a kiadás illetőleg annak az alperesi ott lakással időarányos része a havi 20.000,-Ft-os bérleti díjjal szemben kerül elszámolásra. Az ott lakás idejére jutó bérleti díjjal nem fedezett rész, továbbá a 156.000,-Ft-os költség a bérleti szerződés 4. és 12. pontja értelmében az alperes és az önkormányzat közötti elszámolási jogviszony részét képezi. A perben nem vitatott tényállás szerint az alperes 7 hónapig használta a szolgálati lakást, így ezen időszak tekintetében terhelte bérleti díj fizetési kötelezettség, mely a finanszírozási szerződésben foglalt feladatokkal kapcsolatos költségnek minősül, így az önkormányzat felé a beruházás finanszírozása útján teljesítettnek, kifizetettnek, ekként a felperes felé elszámolható kiadásnak kell tekinteni. Ezen 140.000,-Ft-ot meghaladó részében azonban az igény nem alapos, az ezt meghaladó költségeket az alperes a finanszírozási összeggel szemben nem számolhatja el, elszámolása az önkormányzattal fennálló jogviszonyának keretei közé tartozhat.

A kifejtettekre tekintettel az alperes fellebbezése mindösszesen 302.031,-Ft erejéig (32.031,-Ft ..., 130.000,-Ft könyvelési díj, 140.000,-Ft arányos bérleti díj) megalapozott.

[24] Az ítélet tábla a kifejtettekre tekintettel az elsőfokú bíróság ítéletének megfellebbezett rendelkezéseit a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta. Az alperes által a felperes javára az Ebtv. 35. § (2) és (6) bekezdése szerint fizetendő tőkeösszeget (az elsőfokú bíróság ítéletében meghatározott tőkeösszegnek 19.660,-Ft-os növelése és 302.031,-Ft-os csökkentése eredményeképpen) 333.288,-Ft-ban, ennek a felperes által megjelölt időszakra érvényesített, az Ebtv. 37. § (13) bekezdése szerinti mértékű lejárt késedelmi kamatát 32.544,-Ft-ra szállította le.

[25] Az ítélet részbeni megváltoztatása folytán a pernyertesség-pervesztesség aránya is változott. A kereseti kérelemhez képest a felperes 43 %-os arányban minősül pernyertesnek. A Pp. 81. § (1) bekezdése értelmében a 46.400,-Ft feljegyzett kereseti illetékből 26.400,-Ft-ot a felperes személyes illetékmentességére tekintettel az állam visel, míg az alperes köteles megfizetni az államnak 20.000,-Ft feljegyzett kereseti illetéket. Az alperes által előlegezett szakértői díj, továbbá a felperes részéről a fizetési meghagyás körében felmerült 25.990,-Ft-os költség és a jogi képviselő ellátásával felmerülő elsőfokú perköltség együttes figyelembevételével a felperes 45.000,-Ft elsőfokú perköltséget köteles megfizetni az alperes részére.

A felperes fellebbezése teljes egészében eredményes volt, így az ekörben feljegyzett 15.000,-Ft fellebbezési illeték állam javára való megfizetésére az alperes köteles, továbbá az alperes köteles a felperesnek megfizetni 5.000,-Ft (ÁFA nélküli) jogtanácsosi munkadíjból álló másodfokú perköltséget. Az alperes fellebbezése 50 % erejéig lett eredményes, így a felperes az ezzel kapcsolatosan lerótt fellebbezési illeték hozzávetőlegesen fele összegét, 25.000,-Ft-ot köteles megfizetni az alperes javára. Az ekörben felmerült egyéb költségeiket a Pp. 81. § (1) bekezdése értelmében a felek maguk köteles viselni. A fentiek egybeszámításával tehát 20.000,-Ft másodfokú perköltség megfizetésére köteles a felperes az alperes javára.

A felperes 45.000,-Ft elsőfokú és 20.000,-Ft másodfokú, mindösszesen 65.000,-Ft perköltség megfizetésére köteles az alperes részére az alperes pedig összesen 35.000,-Ft feljegyzett illeték (20.000,-Ft kereseti és 15.000,-Ft fellebbezési) megfizetésére köteles az állam javára.

Győr, 2017. szeptember 6.

Dr. Zámbo Tamás sk.
a tanács elnöke

. Maurer Ádám sk.
előadó bíró

. Sarmon Hedvig sk.
bíró

A kiadmány hitelül:
Kiadó: